

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117010385
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7117010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému X. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/18/2017 zo dňa 14. 6. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 6T/18/2017 zo dňa 14. 6. 2017 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného X. J. oslobodil pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od januára 2015 do 27.07.2015 v Košiciach v mieste ich prechodného bydliska v podnájme na ulici Braniskovej č. 4 týral svoju družku S. V. a to tým spôsobom, že ju neustále nadmerne kontroloval, snažil sa izolovať od známych kamarátov a rodiny, opakovane sledoval hlavne prostredníctvom sociálnej siete, v súkromí ako aj na verejnosti ju ponižoval, že je neschopná, že sa nevie postarať ani o maloleté dcéru, v domácnosti jej vulgárne nadával, hanlivo, pohrdavo a ponižujúcu pomenovával vulgárnymi slovami, nútil poškodenú k neustálej starostlivosti o jeho osobu, k obsluhovaniu jeho osoby, denne vyvolával hádky a konflikty v domácnosti tým, že požadoval neustále upratovanie od poškodenej, vyčítaní dojčenia malej dcéry, vyčítaní starostlivosti o maloletú, dávaním príkazov, ktoré poškodená považovala za vyčerpávajúce a nezmyselné, nezabezpečovaním dostatku finančných prostriedkov ekonomicky vyčerpával poškodenú počas spoločného spoluzitia na ňu opakovane bezdôvodne kričal a ponižoval ju aj v prítomnosti ich maloletej dcéry, fyzicky napadol poškodenú a to tak, že do nej sotil, opakovane sa bezdôvodne vyhrážal bitkou poškodenej ako aj odňatím dcéry z jej starostlivosti, v prípade ak ho poškodená opustí, čím takto svojim správaním vyvolával strach a stres u poškodenej Andrey V.,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že skutkové zistenia a dokazovanie v danom smere možno vyhodnotiť ako správne, boli vykonané všetky dostupné dôkazy, avšak v žiadnom prípade nemožno súhlasiť s ich vyhodnotením smerujúcim k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok. Má za to, že táto trestná vec spĺňa všetky kritériá na reálne označenie poškodenej osoby ako osoby psychicky týranej. Poškodená presne popisuje spôsob konania obžalovaného a to, ako to sama vnímala, pričom sa bála toho, že ju obžalovaný môže zbiť a vyhrážok, že ju odstaví od dcéry. Poukázal na výpovede svedkýň J., N., O., E., znalkyne PhDr. Čorejovej a na znalecký posudok znalca PhDr. Beleša, ktorý konštatoval komplexný syndróm týranej osoby. Zhrnutím všetkých uvedených dôkazov jednotlivo i v súhrne nemožno dospieť k záveru, že nie je dokázané, že skutok sa stal. Výpovede uvedených svedkýň sú v plnej zhode s výpoveďou poškodenej, v celom rozsahu

tomu zodpovedajú i závery znaleckých posudkov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu pojednal a rozhodol.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne sa písomne vyjadril k odvolaniu prokurátora v tom smere, že s dôvodmi podaného odvolania sa nestotožňuje, odvolaním napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za správny, zákonný a spravodlivý, vychádzajúci z dôsledného vyhodnotenia dôkazov jednotlivo, ako i v ich súhrne. V rámci rozsiahleho dokazovania vykonaného tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nevyplývali žiadne relevantné priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokazovali, že sa stal skutok uvedený v obžalobe. Má za to, že poškodená jeho osobou týraná nikdy nebola, nenasvedčujú tomu výsledky vykonaného dokazovania, ani správanie sa poškodenej, ktorá nenavštevuje ani psychologickú, ani psychiatrickú poradňu. K vykonaným výsluchom svedkov a k ich objektivizácii uviedol, že v prospech poškodenej vypovedali predovšetkým jej rodinní príslušníci a kamarátky, teda osoby, ktoré majú určitý pomer alebo vzťah k poškodenej a teda aj iné hodnotenie a vnímanie celej situácie. Skutočnosť, že sa ich výpovede zhodovali s výpoveďou poškodenej je daná tým, že vypovedali len to, čo im sama poškodená povedala. Poškodenú počas celej doby ich partnerského spolužitia a teda ani v období uvedenom v obžalobe nikdy fyzicky nenapadol, ani sa jej bitkou nevyhrážal, táto jej obava nemá žiaden reálny podklad a nevyplýva ani z výsledkov vykonaného dokazovania. Poukázal na znalcom konštatované sexuálne zneužívanie poškodenej, nakoľko nič z uvedeného sa nezakladá na pravde a ani poškodená vo svojich výpovediach tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní neuvádzala skutočnosti, ktoré by tento záver znalca podporovali. Má za to, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné a relevantné dôkazy a tieto na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne vyhodnotil. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd ako odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poškodená S. V. sa písomne vyjadrila a uviedla, že s odvolaním prokurátora plne súhlasí. Obžalovaný ju neustále ponižoval, intenzívne na ňu kričal, hrubo a vulgárne jej nadával, kritizoval jej starostlivosť o chod domácnosti, o neho a o dcérku, vyžadoval neustále obsluhovanie, dával jej nezmyselné príkazy, vyhrážal sa jej fyzickým ublížením a odňatím dcéry zo starostlivosti, sledoval ju prostredníctvom sociálnej siete, vyhrážal sa sociálnym zničením jej osoby, čím u nej neustále vyvolával strach. Často ju telefonicky kontroloval, dožadoval sa intímneho styku aj napriek jej nesúhlasu, vyčerpával ju ekonomicky, obmedzoval a bránil jej v styku s rodinou a priateľmi. Ďalej uviedla, že týranie obžalovaným bola vystavovaná v období dlhšom, než sa uvádza v obžalobe, čoho dôkazom je fakt, že v roku 2010 vyhľadala psychologickú pomoc. Psychické nátlaky obžalovaného pokračujú aj naďalej, kedy si to kompenzuje prostredníctvom ich dcéry formou rôznych naschvállov, nedodržiavaním súdneho rozhodnutia, rôznymi vyhrážkami a snahou obmedzovať ju.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnejmu a zákonnému záveru o oslobodení obžalovaného spod skutku obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že žalované konanie obžalovaného sa zákonne vykonanými dôkazmi, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní nepreukázalo a nebol produkovaný žiaden relevantný, či už priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by takéto konanie obžalovaného potvrdzoval.

Okresný súd tento svoj záver v napadnutom rozsudku podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom s poukazom na vykonané dokazovanie a na jednotlivé pojmové znaky žalovaného trestného činu podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. odôvodnil. S týmto odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na závery a úvahy okresného súdu poukazuje. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku sa už okresný súd podrobne vysporiadal aj s argumentáciou prokurátora uvedenou v písomných dôvodoch podaného odvolania, a to vrátane vyhodnotenia záverov znaleckého dokazovania, resp. znaleckého posudku PhDr. Beleša.

V rámci hodnotenia vykonaných dôkazov zároveň okresný súd v tejto súvislosti správne uviedol, že pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o konaní páchatel'a, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale je potrebné tento záver vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Rozhodnutie o vine môže byť založené len na jednoznačných a ničím nespochybniteľných dôkazoch, ktoré zároveň vylučujú akýkoľvek iný záver. Takéto dôkazy, ako to správne vyhodnotil okresný súd v predmetnom konaní produkované ani podľa názoru krajského súdu neboli.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.